

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik kétféle kiadásban; hetenkint háromszor: szerdán, pénteken és vasárnap; s hetenkint egyszer: pénteken. — Terjedelme mindig 16 oldal.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII. ker., Práter-utca 44. sz.

A „Magyar Néplap“ ára hetenkint egyszeri megjelenéssel: Egész évre 1 frt 80 kr. Fél évre — > 95 > Negyed évre — > 50 > Egyes szám 4 kr.	A „Magyar Néplap“ és „Mezőgazda“ előfizetési ára: Egész évre 3 frt — kr. Fél évre 1 > 50 > Negyed évre — > 80 >	Szerkesztik: LEPSÉNYI MIKLÓS és NÉMETH GELLÉRT.	A „Magyar Néplap“ ára hetenkint háromszori megjelenéssel: Egész évre 6 frt — kr. Fél évre 3 > — > Negyed évre 1 > 50 >	„Magyar Néplap“ hetenkint háromszor a „Mezőgazda“-val Egész évre 7 frt 20 kr. Fél évre 3 > 60 > Negyed évre 1 > 80 >
---	--	--	---	---

Általános választói jogot!

Eddig mi adtunk példát Auszriának a politikai méltányosságban, de újabban Ausztria megelőzte Magyarországot. Minálunk a választói jog csak a jobb módúak kiváltsága s Ausztriában már a választói jog általánosításáról terjesztettek be javaslatot. Ez igazán liberális cselekedet, mert a liberalizmus tulajdonkép *nagylelkűség*. Már pedig jogokat nyújtani annak az elemnek is, mely eddig a jogok gyakorlatától el volt zárva, mely csak köteleességeket, csak terheket viselt: valóban *nagylelkűség*.

Minálunk a liberalizmust gazságok rendszerévé tették, úgy, hogy ami Magyarországon liberális, abban csak furfang, ámitás, erőszak, visszaélés, lel-

Schiffer Ferenc,
a budapesti katolikus legényegyesület elnöke.

ketlenség, gazság van, nem pedig nagylelkűség. Innét nálunk a liberalizmus nem fejleszti a jogokat, de elnyomja, elrabolja, meglopja, szétgázolja, s ma nap, a liberalizmus 28 esztendei uralkodása után jogról beszélni se lehet. Jog nálunk nincs. Kötelesség és erőszak, — ez a két fogalom uralkodik.

Ime, Ausztria tágitgatja a jog korlátait, igyekszik népét az alkotmány sáncaiba bevinni. A választói jog általánosításáról nyújtottak be legújabbban törvényjavaslatot. Bár a javaslat nem felel meg mindenben az igazság és nagylelkűség kívánalmának, de mégis haladás. Mig nálunk a hatalom megrabolni igyekszik a polgárokat, mig gazlelkű vá-

Szives bizalommal kérjük tisztelt elbarátainkat, lapunknak apostoli buzgósággal való folyamatos terjesztésére, mert magasztos eszméink magvait csak így leszünk képesek széles körben elvetni és magunknak a jövőt biztosítani.

Szerk.

lasztási elnökök elüzetik a választókat a szavazó urnától, míg az összeíró bizottságok a választók lajstromát célzatosan meghamisítják: addig a gúnyolt, maradisággal vádolt Ausztria a választói jogot kiterjeszti! Ez hatalmas felelet nekünk.

Ami lapunk nem először emeli föl szavát az általános választási jog érdekében. Évek óta sürgetjük a honpolgári jogok kiterjesztését, általánosítását, mert mi nem tehetünk különbséget ember és ember között. Amely jog megilleti Pétert, attól nem lehet megfosztani Pált se. Azért még a néppárt megalakítása előtt sürgősen hangoztattuk, hogy az általános választási jognak bele kell jönnie a néppárt programjába, mert a nép megkívánhatja e jogot. Ha pedig a párt néppárt, hát legyen igazi néppárt s címének megfelelőleg iparkodjék a nép jogait minél jobban kiterjeszteni. Nem mi vagyunk az okai, hogy e pont mégis kimaradt a programból. Pedig igaztalanul.

Az Isten az embert egyformának teremtette, egyformán látta el szellemi képességekkel, egyforma jogokat adott neki. Ha már a föld javait nem bírhatja egyenlő mértékben, legalább a szellemi javakat kell közöttük egyenlően megosztani. Az Istennek egyikünk se mostoha gyermeke, a szellem kincseitől, a jogoktól egyikünk se lehet tehát elzárva. A szegény napszámos, a szűkölködő munkás, a szorgalmatos cselédember miért nem bírhat választói joggal? Azért, mert szegény? Hát már a szegénység is bűn s büntetésre méltó? Hát tehet ő róla, hogy szegény? Hát nem szivesebben lenne gazdag, nagyon gazdag? Mi joga lehet a szegényt, szegénysége miatt megvetni? Hisz elég baj neki az is, hogy nem élhet jólétben, nem úszik bőségben, nem biztos a napi kenyere se. S mivel a szűkölködés ügyis elviselhetetlen terheket rak a vállaira, még megvetését abban is kelljen éreztetnie, hogy honpolgári jogaitól is meg van fosztva? Hát igazság ez? A nagyhangú liberális igazsága!

Azt mondják az általános választói jognak liberális és nemliberális ellenségei, hogy jogokkal csak az élhet, ki az ország terheit viseli. A munkás, a napszámos, a cselédember nem fizet adót, tehát jogokat se igényelhet. Nagyon igazságtalan kifogás, üres kibeszélés. Miért nem fizet a munkás, napszámos és cseléd adót? Mert nincs semmije. Tehát mivel családjával együtt úgy is csak nyomorog, mivel egész élete, napi tápláléka nagyon bizonytalan, mivel nincs birtoka, ez átok mellé még egy új átokkal sújtják s azt mondják: ne legyen honpolgári joga se. Honnét érdemelte meg e kegyetlen bánásmódot? Szívesen fog ő akár ezreket fizetni a haza oltárára, csak adjanak neki megfelelő adóalapot,

megfelelő birtokot. Bármelyik gazdag embernek mi érdeme van abban, hogy esetleg gazdagnak született? A bugyelláris nagysága szerint osztogatni az emberi jogokat, beteg rendszerre vall. A jog mindenki számára jog, nemcsak a gazdagok számára. Ami lelketlen liberálisizmusunk azonban a szegényt mire se becsüli, mindent csak a gazdag számára foglal le.

De abban is tévedés rejlik ám, hogy a szegény nép nem fizet adót. Fizet bizony, többet mint a gazdagok. Ugyan mit gondolsz kedves olvasóm, milyen címen szedi az állam jövedelmének jelentékenyebb részét? Talán az egyes adó címen? Korántse. A fogyasztási adó címen. Az elfogyasztott élelmi szerek után van legtöbb bevétele az államnak. Igen, de kik fogyasztanak legtöbbet? A szegények, mert ők vannak legtöbben. Néhány százezer jobbmódu mellett milliókra megy a szegények száma. Ő tőlük foly be a fogyasztási jövedelem legnagyobb része. Miként lehet tehát mégis azt beszélni, hogy nem fizetnek adót. Fizetnek bizony, aránylag többet a gazdagoknál.

S nem adózás-e dolguk, munkájuk is? Az a szegény munkás, mely a magyar ipar valamely ágában fogyasztja erejét; az a szegény napszámos, mely a magyar földet turja, szántja, munkálja, termőképessé és gyümölcsözővé teszi, vajjon nem adózik-e erejével, nem adózik-e verejtékével, nem adózik-e fáradhatatlan buzgalmával? Miből fizetné adóját a nagybirtokos, ha napszámosa és cselédei nem munkálnák földjeit? Miből fizetné adóját a gyáros, ha munkásai megtagadnák a munkát? Tehát, hogy a gazdag urak a terheket viselhetik, az se a gazdagok érdeme, hanem a szegény munkásoké. Micsoda lelketlenség mégis azt mondani, hogy a szegénynek nem lehet igénye a honpolgári jogokra, mert nem adózik. Ellenkezőleg, a gazdag is ő általa adózik. Ő helyezi abba a helyzetbe, hogy az ország terheit viselheti.

S mit szóljunk a katonáskodásról? Nem adózás-e ez is? Bizonyára az. S kik fizetik ez adót? A néhány százezer jobbmódu mellett, a szegény nép milliói! Ő belőlük áll a hadsereg, ők védelmezik a hazát, királyt, és trónt, ők ontják vérüket a közérdekért. Hisz ha a szegény nép gyermekei a földhöz vágnák a puskát, ketté törnék a szuronyokat, kik védenék a hont és királyát? S ez a nép, mely életét kész áldozni a hazáért, ez a nép nem érdemel jogokat?

Azt mondják: az általános választási jog behozatala veszedelmes, mert a szegényt könnyű megijeszteni és megvesztegetni s így mindig a hatalom győzne. Tévedés. Éppen a szegény népet nehéz megvesztegetni, mert a szegény lelke és Istenére is ad valamit. Hisz minél több

ur van valamely kerületben, annál biztosabb a kormánypárt győzelme, s minél több a parasztválasztó, annál nehezebben boldogul az erőszak. Ha amugy volna, a kormány már régen behozta volna az általános választásokat. Képtelen ez állítás már csak azért is, mert az általános választások behozatalával legalább is tizszer annyi lesz a választók száma, mint most; már pedig a többet csak nehezebb megvesztegetni, mint a kevesebbet. Kétszáz ezer választót még csak meg lehet vesztegetni, de tessék megvesztegetni öt milliót!

A válaszói jog általánosítása nagyon hozzájárulna a választások tisztaságához, s azért mi két kézzel sürgetjük.

Ausztria megelőzött bennünket a jogok utján. Ha már előtte nem mehettünk lépünk legalább nyomdokaiba s hozzuk be mi is az általános választói jogot.

(—i.)

POLITIKAI HIREK

Budapesti hírek. A bécsi „Presse“ jelenti Budapestről, hogy gróf Apponyi Albert, ki néhány napra a fővárosból eltávozott, tegnap benyújtotta javaslatát a választási törvény módosítása tárgyában. Továbbá jelenti a félhivatalos hirben álló lap, hogy az idemnitási javaslat e hó 25-én fog a képviselőházban tárgyalatni. Az ellenzék már a költségvetési bizottságban azt a kérdést fogja fölvetni, vajjon a kormány szándéka-e a képviselőház feloszlata még az ezredéves ünnepség előtt, mert ettől teszi függővé a költségvetési vitában tanúsítandó magatartását. Mint hirlik, Bánffy nem hajlandó e tekintetben határozott választ adni. A liberális pártnak azt hiszik, hogy a képviselőház feloszlata legelőbb október havában fog megtörténni.

A kereskedelmi tárca. Az országgyűlési szabadelvű párt tárgyalás alá vette a kereskedelmi tárca költségvetését. A tárgyalás folyamán Rosenberg Gyula bejelentette, hogy határozati javaslatot fog benyújtani az iránt, hogy a vasuti kedvezmények tekintetében a törvényhatósági tisztviselők ugyanolyan elbánásban részesüljenek, mint az állami tisztviselők. Tisza István részletesebben foglalkozik az államvasutak bevételi és kiadási előirányzatával és kívánatosnak tartaná, hogy szárnyvasutak elsőbbségeinek lehetőleg a tényleges kurzusa állapíthatnák meg az engedélyezési tárgyalásoknál. Dániel Ernő miniszter tüzetes fejtegetéssel iparkodván kimutatni az államvasutak költségvetési előirányzatának alapos voltát, a bejelentett határozati javaslat mellőzésével a tárca-költségvetés és a vaskapu-szabályozási költségek előirányzata is változatlanul elfogadott s ezzel az értekezlet véget ért.

Tüzérség a honvédségben. Mint a „H—k“ írja: A kormánynak sikerült legfelsőbb helyen kieszközölni a honvédségnek tüzérséggel való ellátását. Sok akadály legyőzése és nagy küzdelem után Bánffy ezzel akar kirukkolni, s a milleniumi ünnepekre megörvendeztetni a nem-

zetet. Igen ám, csak hogy ez a honvédtüzérség csak olyan föltételekkel adatnék meg, amelyek az esetleges örömet végképp megsemmisítik. Az ár igen nagy, mert azt állítják, hogy a kormány odadobta honvédség szolgálati idejét díjként, ellenértékéül adva a tüzérségért úgy, hogy a honvédségnél is életbeléptetik a háromévi szolgálati időt. Majd elvállik legközelebb, hogy miben áll a dolog. Ugy hiszük, hogy a hol szél nincs, nem zörög a haraszt.

Egyház és millennium. Hir szerint a hercegprimás értekezik a kormánnyal a szent István-ünnep országos páratlan díszszel való megülése tárgyában. Lejönne az ünnepre a király és valamennyi püspök. Ezek szerint meg volna oldva a millenniumnak az egyház által való hivatalos megünneplésének eddig függőben volt kérdése. Van azután még egy dolog, mely már foglalkoztatja az intéző köröket s a millennium egyházi megüléseinek fénypontja és örök emléke volna magára a katolikus hitéletre nézve s ez: a kassai vértanúk boldoggá avatása s boldog Margit szentté avatása. S ha Árpádnak, a honalapítónak emlékéül üljük, lehetne-e őt is jobban megtisztelnünk, mint ha az Árpád-ház egyik tündöklő alakját, Margitot, a nemes vér egyik legnemesebb sarját az oltárok tiszteletével körítjük? Az ezredéves ünnep ezáltal a vallás révén válnék igazán népszerű ünéppé!

Néppárti gyűlés Pápán. Pápai elvtársaink a tavasz megnyitásával néppárti gyűlést akarnak rendezni. A mozgalom élén Néger Ágoston apátplebános áll, kit hívei erre nézve már többször fölkértek. Az apát ur, hogy megmutassa miként hívei javát csakugyan szíven viseli, készségesen engedett a kérésnek s megígérte, hogy menten összeköttetésbe lép a néppárti irodával. Annál inkább kötelességének tartja a gyűlés sikere érdekében mindent megtenni, mert hir szerint Fenyvesi Ferenc, ez a nemzeti pártból mamelukká vedlett dühös liberális akar Pápán föllépni, egyházellenes programmal. Már pedig a pápaiaknak nem kell. Hogy tehát a választásokra készen legyenek, szükségesnek látják a szervezkedést.

Furcsa kívánság. A liberális sajtó békét akar, hogy dolgozni lehessen. Mintha megegyeztek volna, csaknem egyhangulag kiáltják: Szüntesse be az ellenzék a botrányok hajhászását. Érje be a Pulszky-botrányval és viselje magát nyugodtan, mert hiszen közeledik a millennium. A liberálisoknak tehát nem tetszenek bizonyos leleplezések és most, mert különösen a kereskedelmi tárcánál újabb kellemetlenségektől tartanak, millennium címe alatt el szeretnék hallgattatni az ellenzék. Mi a magunk részéről már a magyar becsület szempontjából se szeretjük a botrányokat, de midőn most azzal állnak elő a liberálisok, hogy ne folytassa az ellenzék a leleplezéseket, lehetetlen rájuk nem olvasni egy történeti anekdotát. 1832-ben a halálbüntetés eltörléséről szóló javaslatot tárgyalták a francia kamarában. Sokan pártolták a javaslatot, de sokan elleneztek is és a vita hevében az utóbbiak egyike elkiáltotta magát: Jól van, töröljük el a halálbüntetést, de kezdjék meg előbb a tisztelt gyilkos urak!

A választási lajstromok meghamisítása. Köztudomásuak még az ellenzék részéről a kormány ellen emelt azon vádak, melyek szerint a folyó évre szóló választási lajstromok szinte tervszerűen meghamisítottak. Percel belügyminiszter ezen vádakra azzal szokott válaszolni, hogy ő neki ilyen hamisításokról nincsen tudomása. Most a liberális „Győri Közlöny“-ben olvassuk megdöbbenő leírását annak a lelkiismeretlenségnek, a melylyel a választási listák összeállítottak. Az idézett lap ezeket írja: „Most, mikor már lezajlottak a városi

választások, érkeznek hozzánk egyre minden városrészből a panaszok a választók névjegyzékének hibás volta miatt, amelynek következtében igen sok választópolgár legszebb alkotmányos jogával nem élhetett. Különösen a személynevek között találkozott több hiba; Mihály helyett Lajos, András és István helyett János és még több hibás és nem létező név van a jegyzékbe iktatva. Magunk személyesen is láttuk ezek miatt több választónak az elnökség által történt visszautasítását: azok pedig, akik elutasításukról előre meg voltak győződve, az urnához se járultak. A polgárság nevében, ennek legszebb és legszentebb jogának korlátlan gyakorolhatása érdekében a választókat összeíró hivataloknak a jövőre való tekintettel nagyobb és körültekintőbb pontosságot ajánlunk. Ha ilyenek történhetek egy liberális többséggel bíró városban, milyenek lehetnek az ellenzéki vidéki kerületek választási listái?

A kvótabizottság. Bánffy Dezső báró miniszterelnök a képviselőház esütőrtöki ülésén fogja beterjesztetni a kvótabizottság megválasztására vonatkozó indítványát. Hasonló indítványt fog előterjesztani az osztrák képviselőházban Badeni gróf.

Fejérváry a királynál. Fejérváry báró honvédelmi miniszter jelenleg Bécsben időzik. A félhivatalosak, — mint a „Pol. Ért.” tudni véli, — megkapták a rendeletet, hogy jelentsék ki, miképpen utazásnak más célja nincs, minthogy Fejérváry a magyar kormányt képviselve Jósika báró miniszterrel Hohenlohe herceg főudvarmester temetésén. A „Pol. Ért.” szerint Fejérváry báró a minisztertanács megbízásából a minisztertanács határozatáról tesz előterjesztést a királynak. A minisztertanács pedig az országgyűlés feloszlásáról és az indemnitási törvényről tsnaeszközött első sorban.

Az országgyűlés feloszlását a minisztertanács többsége elvetette s így az indemnitási törvény előterjesztésének szüksége forgott fenn. Hosszabb vita után elhatározta a minisztertanács, hogy két hónapra megkéri a királynőt, hogy kéri az indemnitást. A vita 2—6 hónap közt forgott, de a többség azt határozta, hogy elég a két hónap, mert ha többet kérnének, az ellenzék a feloszlás gyanúja alapján megakadályozná a tárgyalásokat. Ezekről fog előterjesztést tenni a királynak Fejérváry báró valamint referálni fog az elmúlt panama-vitákról és a jövőben várható viták anyagáról is.

Egyéb megbízást is kapott a honvédelmi miniszter ez alkalomból s így az ő bécsi utazása nemcsak a főudvarmester temetésével van összefüggésben. Bánffy báró azért küldte épen Fejérváryt, mert szerinte ő a legalkalmasabb kényesebb természetű ügyek elintézésére s mert azt hitte, hogy nem fog nagyobb feltűnést kelteni, ha Fejérváry s nem maga a miniszterelnök utazik Bécsbe, életbevágó ügyek elintézésére végett. Fejérváry már vasárnap Bécsben volt, a mí színtén azt bizonyítja, hogy nem csupán a keddi temetésre készült, mint azt a félhivatalos Bud. Tud. állítja.

Államtitkár mint kincstári bérlo. A földmívelési miniszter még 1894-ben eltöltötte az állami erdészet személyzetet a kincstári bérletektől, még pedig a legszigorubb fegyelmi vétség terhe alatt. Ennek dacára Bedő Albert a mai földmívelési államtitkár, a ki országos főerdőmester is kétszeres állami bérlo jelenleg is. Sőt nemcsak ő, de a szerződés szerint jogutódai is. Bérli a lubochnai erdőt, s a lubochnai határban levő Vlak Veliki, Málí Rakitov havasok, továbbá rétek és tisztásokat 1902. évig. Hogy az erdőt bérli, uri vadászpassziója ellen még nem szólnánk; de mi szüksége van egy államtitkárnak legelők és kaszálók bérletére, mikor a felvidéki nép ugyanis oly nehezen nélkülözi ezeket a

testületeket, a marhatenyésztéshez, mint fő jövedelmi forráshoz? Jelentéktelen ugyan ez az eset, de súlyos elvi sérelem mégis és élénken illusztráló adat ahhoz a liberális rendszerhez, mely mint sok minden dohányon azon nem ütközik meg, ha a tisztviselő egyuttal szerződik is ama közjavakra, a mik fölött tulajdonkép a gondos ellenőrzés lenne csak a föladala.

Országgyűlés.

Február 18-án.

Napirend: A vallás- és közoktatásügyi tárca költségvetésének folytatolagos tárgyalása.

Hévizy János a közoktatásügy bajaival foglalkozik beszédében. A tételt elfogadja.

Vlassics Gyula kultuszminiszter Hévizynek azt feleli, hogy a középiskolák tantervének módosításáról igen komolyan gondolkozik.

Általában megjegyezheti, hogy az egységes középiskolának a hive s minden munkálkodásával és törekvésével odahat a középiskolákra vonatkozólag, hogy ezt mielőbb végkép tökéletesíteni lehessen. Politikai tekinteteket a tanügyi dolgokban nem ismer, csak megbízhatóságot. Az új középiskolákra vonatkozólag az a szándéka, hogy első sorban megyei székhelyeken állíttat fei iskolákat.

A népoktatás átvizsgálásával behatóan foglalkozik s ezt már bevezető beszédében is elmondotta. Szól ezután még a tanulmányokról s a tanári kar nyugdíjgyényeiről ad felvilágosítást. Ajánlja a tételt elfogadásra.

A reáliskolák tételénél *zedekeányi* Nándor szólal föl. Tiltakozik a tanárok önkényes áthelyezése ellen.

A ház a tételt elfogadta.

A vizsgálati bizottmányok tételénél Kovács Albert szólal föl. Beszédében a pécsi isko ákhoz a legutóbbi érettségi vizsgálatra kiküldött kormánybiztos jelentésével foglalkozik. —

Sem Schwikert, sem Klamarikot, ki a tanügyi osztály élén áll, nem tartja alkalmasnak arra, hogy a közoktatásügy kérdésében szerepet vegyenek.

Foglalkozik ezután Schwicker 25 év előtti irodalmi munkásságával, melylyel az egész nemzetet megbotrankoztatta. Szerinte Klamarikot is megilleti a jól megérdemelt nyugalom. (Helyeslés balról.)

Schwicker Henrik és *Madarász* József, felszólalása után. A ház a tételt elfogadta.

A tanfelügyelőségek tételénél *Veres* Ferenc és *Veres* József szólal föl. A ház a tételt elfogadta.

A népoktatás tételénél *Kossuth* Ferenc szólal föl. Kifogásolja, hogy oly kevés összeget fordítanak a közoktatásügyre. Pedig a költségvetés óriási emelkedést mutat. Jobban kellene javadalmazni a néptanítókat is, akiknek javadalmazása *szegénytelen*. Főfigyelmébe ajánlja a miniszternek a gazdasági népoktatást. Végül határozati javaslatot nyújt be a tanítói fizetések emelésére. (Helyeslés balról.)

Lukacs Gyula azon óhajának ad kifejezést, hogy a főpapság, nagy vagyonánál fogva még jobban istápolja a népnevelés ügyét.

Polónyi Géza pártolja Kossuth Ferenc hat. javaslatát, míg *Vlassics* Gyula kultuszminiszter nem járulhat hozzá pénzügyi okokból.

A ház a tételt elfogadja.

A felső nép- és polgári iskolák tételénél *Várady* Károly ajánlja figyelmébe a miniszternek a polgári iskolai tanárok fölterjesztését.

A ház a tételt elfogadja.

Szerb György előadó bemutatja a millenáris bizottság jelentését a koronázási jelvényeknek a milleniumi ünnepélyek idején való közszemlére tétele tárgyában. Ülés vége 2 óraker.

Február 19 én.

Folytatták a költségvetés tárgyalását. Az elemi és polgári tanítóképzők tételénél *Veress* József szólal föl. Panaszkodik a tanítóhiányról. A tanítói pályára, ugyszólván, fogni kell az embereket, olyan hitvány a javadalmazásuk.

Hogyan küldjék az apák fiaikat a tanítói pályára, amidőn még a 300 frtos minimum sincs mindenütt biztosítva? Pénz nélkül a tanítóügyet rendezni nem lehet.

Kéri a kormányt, hogy legközelebb az Alföldön állítson egy tanítóképzőt, mert arra valóban égetően szükség van. A tétel elfogadtatott.

Wlassics Gyula kultuszminiszter erre ígéretet tesz. A ház a tételt elfogadja.

Az állami felsőbb kereskedelmi iskolák tételénél *Patthy János* Tivadar gróf kéri a minisztert, hasson oda, hogy a tanárok jobb javadalmazásban részesüljenek. A tételt elfogadták.

Az emberbaráti intézetek tételénél *Vold* Dániel szólott röviden, mire a ház a tételt elfogadta.

A múzeumok és műemlékek tételénél *Várady* Károly megemlékezik az országos képtár ügyéről. Felvilágosításokat kér a minisztertől, hogy tulajdonképpen mennyi a kár? S a millenáris ünnepélyeken olyan helyzetben lesz-e a képtár, hogy a nagy közönség is meglatogathatja?

Wlassics Gyula kultuszminiszter röviden válaszol *Várady* kérdéseire. Nincs abban a helyzetben, hogy az országos képtár károsodásáról részletesen nyilatkozhasson, hiszen a vizsgálat még most is folyamatban van. A tételt elfogadták.

Az országos képtár tételénél *Hock* János szólal föl. A képzőművészeti múzeum felállításának eszméjét helyesnek tartja.

Fejleszteni kellene nálunk a művészi érzéket, mert a mely nemzet lelkesedni tud a művészetért arra aranyeső hull.

Kifogásolja azon nemzetietlen keverék irányt, melyet nálunk egész gépies istápolásban részesítenek a művészet terén.

Minden nemzet a nemzeti irányt karolja fel s fejleszt, csak mi vagyunk a képzőművészetek terén is keverékek. A tételt elfogadták.

Az egyházak segélyezése tételénél *Rigó* Lajos, nincs megelégedve a református egyházaknak szánt államsegély összegével.

Veres József két határozati javaslatot nyújt be. Utasítassék a kormány, hogy a kegyuraságról s az egyházaknak adandó segélyekről terjesszen be törvényjavaslatokat.

Holló Lajos felhívja a minisztert, hogy szigorúan ellenőrizze a nemzetiségi egyházak autonómiai szervezetét, hogy a szervezetben nemzetellenes viszonyokat ne ápolhassanak.

Falóczy Géza azt mondja, hogy addig, míg az egyházi alapok kérdése rendezve nem lesz s amíg a vagyonkérdést nem rendezik, mindig napirenden lesz az egyházpolitika.

Wlassics Gyula kultuszminiszter vitázott ezután az ellenzék szónokaival. Az iskolák államosítására nézve kijelenti, hogy annak nemcsak pénzügyi okokból, hanem elvi okokból is ellensége.

Veress József a kegyuraság rendezésére vonatkozó hat. javaslatát visszavonta.

A ház a tételt elfogadta, de *Veress* Józsefnek az egyházak segélyezésére vonatkozó hat. javaslatát elvetette. Ülés vége 2 $\frac{1}{4}$ óraker.

Zsidó uzsorások az országban.

— Miért koldus a nép?

Az utóbbi napok botrányai lerántották a mocsárba sülyedt kormánypartiakról a leplet. — Miklós Gyula esete, a napvilágra került okiratok s *Pulszky* Károly csalásai fényesen bizonyították, hogy az ország azért koldus, a nyomor azért általános, mert javait oly emberek kezébe adják, akik árulásuk sápjául azt tekintik és kiaknazzák irgalmatlanul.

Nekünk is vannak hiteles okirataink, melyeket nem fog ártani, ha közszemlére kiteszünk. Ezekben az okiratokban nem egyes emberekről van szó, hanem azon galád üzelmekről, melyekkel a dédelgetett zsidófaj pusztítja a népet. Ebből nem fog a kormány komédiát csinálni. Erre nem fogja a miniszter szeméit forgatni, pedig sokkal vakmerőbb kirablása a jóhiszemű népek, mint az a másik.

Ezekből az okmányokból világosan kitészik, hogy az ország azért koldus, a nép azért szenved inséget, mert míg egyfelül a kormány nyomja irtózatos adóval és a liberalizmus alacsony kufárai, a kormány vak szolgálai osztozkodnak a nemzeti javak fölött, — addig más felől a szapora zsidófaj kiaknazza a nyomort s az utolsó csep vértől fosztja meg a népet.

Az alábbi okmányok fényesen igazolják a recipiált hazafiak büneit.

Letelepednek egy-egy faluba, kiszemelik áldozataikat, a megszorult paraszt embert; megveszik féláron még zöldebb buzáját, kötelezvényt iratnak vele s végrehajlik irgalmatlanul az abban foglaltakat. Pedig a legtöbb esetben a nyomor kényszeríti, azt a szegény gazda embert, hogy aláírja, a zsidó föltételeit elfogadja. Pénz kell, pénz kell, pénz kell, s másképp nem kap.

Az alábbi okmányokat *Csanádi Ferenc* szöreg-i lakos küldte be nekünk egy igazán elkeserítő panaszos levél kíséretében.

A levélben elmondja, hogy mily igaztalanul üldözik évről-évre magasabb adókkal, amit kivetni nem állt volna jogában az előljáróságnak.

Kilenc okiratot csatolt levele mellé.

Egyikben az irtózatos adó jogtalan kivetéséről tesz bizonyosságot, míg a többiben *leplezi a zsidók uzsorai üzelmét*, amelyet a községben véghez visznek, *koldussá téve a lakosokat*.

A zsidók kilesik azon időpontot, melyben a gazda megszorul, ekkor megkínálják kölcsönrel, megveszik a jövő évi termését *félárért* s szerződést kötnek, hogy ha a kikötött napra tisztán rostált egészséges búzát szerződött mennyiségben nem szállít, a kikötött ár *kétszeresét* kötelesek fizetni, vagyis még egyszer annyi összeget, mint a mennyit kaptak. — Ha a buza ára magas, a buza jó, megér 7 forintot is, akkor a zsidó elfogadja. Ha a termés silány, a buza nem olyan jó, akkor a furfangos szerződés értelmében a zsidó nem fogadja el a szállított búzát, hanem a kölcsön kétszeresét, vagy a leg-

jobb buza napi árát követeli s végrehajtóval végre is hajtatja.

Ime a szerződés egyik eredeti példánya. Ugy adjuk ki amint kaptuk, betűről-betűre. Ezek a szerződések a zsidóknál már nyomtatva vannak, spekulálva előre, hogy könnyen felhasználhassák s ha kell kipontozott közeit tetszésük szerint tölthessék ki, amint rájuk nézve legelőnyösebb, oly kötelezettségeket írva bele, amelyek a szegény gazdát egyszerűen agyonütik.

Ime a szerződés másolata. Ami benne írva van, azt *dült betűkkel* nyomtatjuk.

Áruszerzési kötés.

1. Melynek erejénél fogva alulírott *Csanádi Ferencz, Kardos Jacob* úrnak mint vevő-m három méter mázsa tisztán rostált, száraz egészséges és minden hiba nélküli *buzát* saját terméséből eladtam, melyeket köteles . . . lesz-ek augusztus hó 20-án 1895 minden méter mázsa után a napi áron alul egy forint oszt. ért. olcsóbban illetve engedménnyel átszállítani.

2. Az ekkép eladott buza árát vevő-mtől tizenöt forintot o. é. *Kardos Jacob* ur-tól minden hiány nélkül felvevén, ezennel nyugtatványozom.

3. Hogyha az első pont alatt említett és eladott . . . a kikötött időre, vagy a kikötött mennyiségben vagy minőségben nem szállítan . . . kötelez . . . mag . . . minden szállítottak tekinthető . . . o. é. . . . forint . . . krajcárt a vevő úr . . . fizetni, oly módon, mikép a vevő úr . . . választásához képest akár természetben a . . . akár pedig az imént kikötött árt követelheti, még pedig csak egy szállítási határidőnek elmulasztása esetében is az egész hátralévő . . . mennyiséget vagy pedig annak árát.

4. Ezennel ki is nyilatkozat . . . mikép lemond . . . azon jog . . . jelen szerződést a felényin fölül való rövidítés címén bármikor és bármely tekintetben megtámadhatni.

5. Feljogosít . . . vevő úr . . . jelen szerződést minden ebből eredő jogok biztosításául fekvő ingatlan . . . telekkönyvileg minden előleges kihallgatás . . . értesítés nélkül meg . . . költségén betábláztathassa és akármi-kor szükségesnek véli, ingó vagyon . . . magának biztosítást szerezhessen.

6. Azon esetben, ha jelen szerződés bármelyik pontjában mag . . . vállalt kötelezettség úr ellen . . . bárminemű pert indítani kénytelenített . . . szabadság . . . áll, akárhol székelő és bármely bíróság előtt som-más szóbeli peruton bepörölni és jogait érvényesíteni és e tekintetben a felelősségtől

és bármely jog- és perorvoslatról egyelőre lemond

Kelt Szeged 1895 évi május hó 18.

Előttünk: *mint tanu*

mint tanuk, kik egyszersmind igazoljuk, hogy a fentebbi áruszerzési kötés jelenlétünkben felolvastott és megmagyaráztatott:

Csanádi Ferencz s. k.

*Beck Antal s. k.,
Ördög Győző s. k.*

A kezeink között levő második okmány szinte ugyanily szövegű, csak hogy itt két métermázsa gabnáról van szó, azzal a különbséggel, hogy itt már üres az a hely, ahol a gabna nem (buza vagy árpa) megnevezve van, valószínűleg azért, hogy Kardos Jacob zsidó olyan gabnanemet irhasson bele, amelyik a legdrágább. — Különben közöljük azt a részt is szóról-szóra: „ . . . két métermázsa tisztán rostált, száraz, egészséges és minden hibánélküli saját terméséből eladtam ” Tehát ezt mindennel kitöltheti a szerződés tulajdonosa.

Az első okirat tanúsága szerint, a megszorult Csanádi eladott három métermázsa buzát 15 frtért, vagyis métermázsanként 5 frtért.

A második okirat már furfangosabb, mert ott már csak ez áll a két métermázsa buza után: „2. Az ekkép eladott buza árát vevőmtől *Kardos Jacob* úrtól stb. ” Vagyis itt már a vételár sincs kitüntetve, hogy mennyit adott *Jakab* zsidó Csanádi bátyánknak a buzáért. Az első okmány 1895. május hó 18-án, a második okmány április 28-án kelt.

A harmadik okmányban augusztus 20-ikára kötelezi magát a kiaknázott Csanádi Ferencz, hogy a vevő rendeletére hiány nélkül szállít két métermázsa, előbb említett jótulajdonokkal bíró buzát. Itt a zsidó bizalmatlankodott, mert nem elégedvén meg a pusztá aláírással, az okmány 3-ik pontjának végére odairta, hogy „ennek fedezetül átadtam egy 1895. augusztus 20-án lejáró, tizennyole forintról szóló váltót.

Ebben az okmányban pedig így töltötte ki Csanádi kötelezettségeit. Csanádi elad a zsidónak kilenc forintért két métermázsa buzát. Ad fedezetül egy tizennyole forintos váltót, mert a zsidó kiköti, hogy ha az említett határnapra a két métermázsa buzát el nem viszi, akkor mindkét kilenc forintot, vagyis kilenc forint kölcsönért *tizennyole forintot fog visszatéríteni*, tehát megegyezzen annyi összeget.

És mi történt? A szegény Csanádi nem bírta a határnapra elszállítani a buzát, kénytelen volt a tizennyole forintos váltót kifizetni. De a váltó már akkor harmadik kézen forgott. A kezeink közt levő okmányok hátlapján Weisz Mór zsidó nyugtatja ceruzával, hogy Csanádi a tizennyole forintot augusztus 19-én kifizette. Tehát duplán fizette.

Iszonyú, lelketlen uzsora!

Ugyancsak Szőregen lakik egy Nedelko Dafina nevű szerb asszony.

Ennek a szerb asszonynak adott a zsidó nyolc métermázsa tiszta búzára 40 frt kölcsönt, de csak úgy, hogy nyolcvan forintos váltót és kötvényt iratott alá, amelyet Csanádi Ferenczel, mint jótállóval is aláíratott.

A kötvény szinte a kezünkben van. Érdekes, hogy ezeknek az okiratoknak egyikén sincs *bélyeg*.

Igy csalja a zsidóság a jóhiszemű népet, az államot, a hazát.

Ilyen úton gazdagszik meg a zsidóság, s így gyűjti azt a pénzt, amelyen nemességet, báróságot, grófságot stb. vásárol!

Ajánljuk a jóérzésű ellenzéki képviselők figyelmébe ezt a botránnyos zsidó uzsorát. Az okiratokat bárkinek rendelkezésére bocsátjuk, aki azért kívánná azokat, hogy a belügyminisztert egy kicsit sarokba szorítsa velök.

Rendelet házasságkötésről.

A belügyminiszter a házasság megkötésének megkövetelhető külső alakszerűsége tekintetében újlag a következő körrendeletet bocsátotta ki:

Kötelessége a házasságkötésnél közreműködő polgári tisztviselőnek szigorúan megkövetelni azt, hogy a házasságulók és tanuk a polgári házasság ünnepélyes jellegéhez méltó és viszonyaiknak megfelelő tisztességes ruházatban jelenjenek meg.

Viszont azonban nem szabad a polgári tisztviselőnek ezen követelményeken túlmenni.

Tilos nevezetesen megkövetelni, vagy a házasságkötésnél való közreműködést attól tenni függővé, hogy a menyasszony menyasszonyi koszorút viseljen avagy a házasságulók, azok egyike vagy kíséretök az egyházi házasságra emlékeztető, vagy bárminemű jelképes cselekményeket végezzen.

Tilos továbbá megkövetelni, hogy a házasságulók a házassági jogról szóló 1894. évi XXXI. t. c. 39. §-ában előirt két tanun kívül násznépet is hozzanak magukkal.

Mint hogy azonban az id. t.-c. 37. §-a szerint a házasságkötés nyilvánosan történik, természetes dolog, hogy önszántával a násznép is megjelenhet s a polgári tisztviselőnek a násznépet a megjelenéstől eltüntetni nem lehet.

Ami ezek után az azon esetekben való eljárást illeti, midőn a házasságulók vagy a tanuk egyike vagy másika, avagy mindannyian a házassági anyakönyvi bejegyzés (a házasságkötésnél fölvetett jegyzőkönyv) aláírását, illetőleg irástudatlanság esetében kézjegyük odahelyezését vallási meggyőződésükre való hivatkozással megtagadják, a házasságkötésnél közreműködő polgári tisztviselőnek föladata fölvilágosítani a házasságulókat, illetőleg a tanukat arról, hogy a házasság törvényszerű megkötése teljesen be van fejezve akkor, midőn a polgári tisztviselő a házasságulókat a törvény értelmében házastársaknak nyilvánítja, (1894. évi XXXI. t.-c. 34. §.) ennélfogva a polgári tisztviselő ezen kijelentése után a házasságulók immár törvényes házastársak. Amennyiben a házasságulók avagy a tanuk ezen fölvilágosítás dacára is megmaradnak vonatkozásuk mellett, a polgári tisztviselő az 1894. évi XXXIII. t.-c. 22. §-ának 5. pontjában foglalt rendelkezésének megfelelőleg a házassági anyakönyvi bejegyzés (házasságkötésről fölvetett jegyzőkönyv) záradékában jegyezze meg, hogy a házasságulók illetőleg tanuk a bejegyzés (jegyzőkönyv) aláírását vallási meggyőződésükre való hivatkozással megtagadták.

A házasság megkötéséről szóló tanusítványt a házasságkötésnél közreműködő polgári tisztviselő azon esetben is köteles kiszolgáltatni, ha a házasságulók avagy a tanuk a föntiek szerint a bejegyzés (jegyzőkönyv) aláírását, — illetőleg kézjegyük odahelyezését megtagadták.

Mint hogy ezek szerint az a körülmény, hogy a törvényszerűen megkötött házasságról fölvetett anyakönyvi bejegyzést (jegyzőkönyvet) a házasságulók avagy a tanuk alá nem írják, illetőleg kézjegyükkel el nem látják, a

házasság érvényességére semmi befolyással sincs, föltétlenül tilos a polgári tisztviselőnek azon kijelentését, melylyel a házasságulókat a törvény értelmében házastársaknak nyilvánította, visszavonni azért mert a házasságulók az anyakönyvi bejegyzést (jegyzőkönyvet) aláírni vonakodnak; föltétlenül tilos továbbá a most jelzett okból megtagadni a házasságkötésről bélyeg- és díjmentesen kiszolgáltatandó tanusítvány kiadását.

TÁRCA

Egy vádoló lelkészhez.

Iona.

Irányt válts áldozár!

Gyalázva az oltár,

Melynél te áldozol,

Igy biz elkárhozol.

Utadon nincs vigasz!

Ki lélekben igaz:

Türi, ha sérelmet

Méltatlan szenvedett.

Sértve mid lett neked?

Mondod: becsületed!

Erre mind oly kényes,

Kinek töre fényes.

S ki keresi a bajt,

Nevével ütni zajt.

Kell, hogy legyen neked!

Kereszt a fegyvered!

De azt elvetted;

Hogy elleneinknek

Felebarátodat

Bosszúd tárgyául add.

Mint remélhetnéd hát

Az Úr bocsánatát?

Adtál azt önmagad?

Nem! vád volt a szavad. —

No én megbocsátok,

S nem mondok rád átkot.

Istent kérem érted:

Engedjen — megtérned!

A szörnyeteg karmai között.

— Rémes történet. —

Ira: Iródeák.

Ismertem valamikor egy jóságos öreg urat, kivel gyakorta összetalálkoztam a koresmában. Mi ott egy külön asztaltársaságot képeztünk: együtt fogyasztottuk a gulyást, egy edényben hozattuk a gyöngye homoki bort és beszélgetés közben jóízűen neveltünk egymás élcei fölött. Az öreg urat szerettük leginkább, no mert neki volt a legjobb kedve valamennyiünk között s az ő élcei voltak a legsikerültebbek, a mik a koresma négy fala közt elhangzottak. Szóval a tréfás öreg urat örömmel fogadtuk be magunk közé és alig, hogy szóra nyílt ajaka, mi már előzetesen elmosolyogtuk magunkat. Tudtuk, hogy nem hiába tesszük, előbb-utóbb kiűl a turpisság, mely mondókáit rendszeren követni szokta.

Egyszer azonban kénytelenek voltunk csodálkozni és arcunk, nevetés helyett, megnyult, mint aki valami hihetetlen hír hallatára ámulatba esik.

Az öreg ur — kit mindnyájan Péter bácsinak nevezünk — a következő kijelentést tette:

— Fiuk, mondok valamit. Hanem előre figyelmeztetek benneteket, hogy most nincs tréfáról szó, hanem komoly, sőt rémes történetet mesélek el nektek.

Mi általános némasággal jeleztük, hogy kíváncsiak vagyunk arra a rémes történetre. Az öreg pedig emigy folytatá:

— Velem történt meg az az eset, mikor kinn jártam Romániában. Egy szörnyeteg karmai közé kerültem és csodával határos, hogy valamiképpen megmentettem életemet. Ez a szörnyeteg egy nő volt, ki... különben majd sorjába elmesélem. Figyeljetek.

Péter bácsi egy pillanatra megállt, felhörpintette borát és általános figyelem közben így kezdé:

— Ifju koromban szegény ember voltam és mihamar megismerkedtem a gonddal és nélkülözéssel. Ez a szegénység, valamint elhagyatottságom arra kényszerített engem, hogy elhagyjam hazámat és idegen földeken próbáljak szerencsét. Lekerültem Szerbiába, Boszniába, bekalandoztam a zord és műveletlen vidéket, de csakhamar azon szomorú tapasztalatra jutottam, hogy messze szülőhazámtól, országomtól még keservebb az élet, mint odahaza. Rosszul folyt dolgom, a koplalásból és hányattatásból bőven kijutott részem. Ezenközben elvetődtem Romániába és sovány pénztárcámmal a zsebemben, alázatos bevonulást tartottam a fővárosba, Bukarestbe. Mig tartott a pénzem, könnyű szívvvel és megújult reménykedéssel láttam dologkeresés után, de csakhamar elfogyott utolsó garasom is s én segély nélkül, kétségbeesett gondolatoktól üldözve álltam a báránytalan város ház-tömkelegében. Mihez fordulok most? Jól átgondoltam állapotomat és beláttam, hogy két ut áll előttem. Elemésztem magamat, vagy pedig a könyörületeséghez folyamodok és koldulok.

Az utóbbit választottam.

Volt bennem annyi leleményesség — az életfenntartás ösztöne kiölte belőlem a szégyenérzetet, — hogy jól megválasztottam a helyet: a városi színház közelében foglaltam állást s a színházból hazatérő közönségtől kéregettem egy néhány fillért.

Potyogott, potyogott a pénz s én rövid idő múlva azon gondolkodtam, hogy mily jövedelmező a koldusi állás. El se hittem volna valamikor.

Esti tíz óra lehetett. Utolsónak egy elburkolt nőalak hagyta el a színház kapuját, követve egy szolgálótól, ki hatalmas ruhás kosarat cipelt karján. Mikor elértek engem, illedelmesen megemeltettem kalapomat s egy fillért kértem.

A nő zsebébe nyult, keresgélt egy ideig, majd így szólt hozzám:

— Megsegíteném, de otthon felejtém pénztárcámat. Ezen szavakkal mélyen a szemembe nézett.

— Éhes? szólt megint. Jöjjön velem haza, majd vacsorát adatok önnek és nyugvó helyet, hogy kellően kialudhassa magát.

Örömmel fogadtam a jószívű ajánlatot és követtem a két nőt, kik szótlanul haladtak előttem.

Negyedórai gyalogolás után célhoz értünk: az urnő becsöngetett a kapun.

Mondanom se kell, hogy a pompás vacsora, meg a finom bor fölségesen izlett nekem oly sok nélkülözés után, s ha hozzászámítom az urnő előzékeny szívességét, bizony azt mondhatom, hogy ez az idő életem szép napjainak számát gyarapította.

Vacsora után elbeszélgettünk; én elmeséltem neki kalandos élettörténetemet, ő pedig szánakozó részvétellel hallgatott engem.

Nem sokára jó éjszakát kívánt nekem, miután előbb égő gyertyát nyomott kezembe és megmutatta hálószobám ajtaját.

Beléptem a csinosan berendezett szobába és itt kezdődik történetem rémes fordulója. — Az ajtózár hirtelen becsapódott, gyertyám világa kialudt és még arra se volt időm, hogy ezek fölött csodálkozhassam, midőn egyszerre egy fölsimerhetetlen alak ugrik elő a sötétből és fojtogatni kezd.

Csapdába jutottam: a női szörnyeteg ál-jószívűsége elkábított engem.

Megtámadóm herkulesi erővel birt; fojtogatásával nem hagyott alább s nekem még csak lélekzétvételre se volt időm, nem hogy kiabálni tudtam volna.

Kétségbeesetten küzdöttem a fölbérelt gyilkos ellen, de hasztalan! a tul-erő az ő részén volt s én tehetetlenül hullottam a földre, míg ő reám térdelt és irgalmatlanul leszoritott.

Eszméletemet lassan veszteni érzém, de emellett hallottam, hogy ellenfelem bicskát ránt ki zsebéből, felpattantja élet és azon van, hogy letépje testemről a ruhát.

Szijat akart hasítani hátam közepéből.

Már oly gyöngye voltam, hogy mozdulni sem tudtam és gyilkosom bátran elereszthetett volna. Elszántan vártam végemet.

Péter bácsi itt elhallgatott és mély lélekzetet vett.

— Hát aztán mi történt bátyákkal tovább, kérdé türelmetlenül egyik hallgató, míg mi a lehető legnagyobb érdeklődéssel vártuk a feleletet.

— *Fölebredtem álmomból*, szólt hatalmas nevéssel Péter bácsi. Álmodtam az egészet, ti tacsok!

Mi is neveltünk, de bosszankodtunk is, hogy ennyire felültetett bennünket.

De nem haragudtunk reá, mert mulattatni akart csupán bennünket.

HIREK

A „Magyar Néplap“ háromszor.

A kik a „Magyar Néplap“ hetenkint egyszer megjelenő példányát járatták, azok jól tennék, ha előfizetési összegüket kiegészítenék a háromszori megjelenés díjára, hogy lapunkat hetenként háromszor is megkapassák. A háromszori kiadás teljesen pótolja és feleslegessé teszi a napilap járatását s a szerkesztőség azon van, hogy minden tekintetben kielégítse a közönség igényeit.

Vasárnapi 20. szám. Vezércikk: A börze és az üzérkedés (irta: Dr. Kontur Béla.) Politikai hírek: Több homályt. Megint egy főispán. A néppárt akciója. Radó Kálmán vasutja. Protestáns hang az egyházpolitikáról. — Országgyűlés. — A téli esték. — A vasutas miniszter. — A Pulszky-féle ügy. — Az elitelt ráckevei káplán. — Tárcza: Verses krónika. Sulyos vád. (Elbeszélés, irta Maróthi János.) — Hírek. — Mi ujság a nagyvilágban. — Hitélet. — Levelezés, (Hogy bannak a néppel?) Színház és művészet. — Közgazdaság. — Piac.

Szerdai 21. szám. Vezércikk: Pénz—érdem. — Politikai hírek: Néppárt Győrött. A hiány. — Országgyűlés. — Mit kaptunk a liberálizmustól? — Hivatalosan eltusolt bűnügy. — Pulszky ügye. — Tárcza: Milyen furcsa! (Vers, irta: Cybebe.) Csak előre! (Elbeszélés, irta Markotányos.) — Hírek (46 hir.) Mi ujság a nagyvilágban? — Levelezés. — Humor. — Színház és művészet. — Közgazdaság. — Piac.

Az orosz trónörökös betegsége. Az orosz trónörökös tudvalevőleg sulyos betegen fekszik a Rivierán. Betegsége keletkezéséről különféle hírek kerengnek, de oka egészen más, mint azt eddig hitték. Az elhunyt III. Sándor cár rendkívül híve volt minden testet edző sportnak s mert idősebb fia Miklós, a mostani cár, olyannyira gyöngye testalkatu volt, hogy őrizni kellett őt a megéröltetésnek még az árnyékától is, a cár másodszülött fiát, György nagyherceget, a mostani trónörökös, a ki jól megtermett legényke volt, erősen befogta a testet edző sportokba. György nagyhercegnek nagy kedvtelése volt a birkózás s ebben rendes ellenfele Miklós görög királyi herceg volt. Egy ily birkózás alkalmával egyszer nagy küzdelem után Miklós herceg oly erővel vágta földhöz György nagyherceget s oly hevesen térdelt rá a mellére, hogy a nagyherceg hörögni kezdett s azt mondta, hogy le van győzve. Ez a birkózás volt az okozója a György nagyherceg betegségének, mert nemsokára orr-és szárvérzést kapott, a mi viszont jobb tudója erős sérülésből eredt. S ezóta beteg az orosz trónörökös. Érdekes, hogy Miklós herceg, a ki így beteggé tette barátját s kevésbe mult, hogy halálát nem okozta, testvérének a mostani cárnak életét mentette meg Tokióban, mikor ellene egy örült ispán merényletet követett el.

Felolvasások. A budapesti kath. kör a nagybőjt folyamán minden pénteken délután 6 óraker nagybőjt felolvasást tart a kör disztermében. A felolvasások előtt egyházi zenedarabok adatnak elő. Az első felolvasó Ruschek Antal plébános lesz, „Három csillag“ című értekezésével.

A Budapesti Kath Kör jelmezestélye. A Budapesti Kath. Kör e hó 18-ikán este rendezte az idei farsangon utolsó multságát, egy nagyon sikerült jelmezestélyt. **Közönség** ezuttal is annyi jelent meg a Katholikus Kör

helyiségeiben, hogy többen nem fértek volna el. A mulatságon, mely hajnalig tartott, fesztelen jókedv s vidám, családi hangulat uralkodott mindvégig.

Uj katolikus kör. Turán (Pestm.), már régóta fáradoznak egy katolikus kör felállításán. A lelkes polgárság örömmel támogatja az ügyet s plebánosukat már többször fölkérték a mozgalom irányítására. A plebános szívesen engedett a kérésnek, hívei jóra irányuló törekvését teljes erejével támogatja s az alapszabályokat már be is adta az alispáni hivatalhoz. Amint a megerősítés visszaérkezik, nyomban megtartják a kör megnyitási ünnepséget, melyre lapunk szerkesztőjét már meg is hívták.

Református pulykamereg. Van egy hitvány kis lapocska Magyarországon, olvassa vagy ötven ember. Ez a kis lapocska elég arcátlan a reformátusok nevében piszkolódni és a „Reformátusok Lapja“ cím alatt pazarolni a nyomdafestéket. De minthogy se kálomisták, se pápisták, se lutheránusok nem ismerik, hát fészkelődik mint a pondró, hogy észre vétesse magát. Mátészalkán lát napvilágot a züglapocska. Legnagyobb kedvelői a sajtósok, kik meglehetősen olesón jutnak hozzá. Most legutóbb, hogy jobban megismerjék, élelmes szerkesztője eszelhez folyamodott s elkezdett bennünket csipkedni. Oly dühösen köpködött ránk, mint egy teliver zsidó és szidta a néppártot nagyképu butasággal. De a böles férfiú emez ártatlan kirohanásaira nem mentünk lépve, hanem igyekeztünk a népszerűség nyavalyájába esett uracsarkói mélyen hallgatni. Ő azonban nem akar ismeretlen maradni. Újabbán tehát *Zichy* Nándor grófnak, *Zel nyák* János országos képviselőnek és lapunk belmunkatársának, Gelsei *Biró* Zoltánnak támadt, hogy szinte megsajnáltuk szegény Bika uramat és Isten neki, helyt adunk hő óhajának a következő sorokban: Oh nép! Van egy lap Magyarországon, címe a „Reformátusok Lapja“, megjelenik Mátészalkán, négy oldalnyi terjedelemben, előfizetési ára egész évre csak négy forint, szerkesztője Bika Károly, aki ha agylágyulásban nem is, de népszerűségi viszketetségben immár hónapok óta sínylik. Távollitsa el jelen cikkkel az ég róla ezt a veszedelmes nyavalyát. Amen, amen, amen.

A zsidók határtalan vakmerősége és vallásunk elleni gyűlölete, melyet már kiskorú gyermekeikbe is törekednek beoltani, ismét egy szomorú példában bizonyult be. A váci kegyesrendiek vezetése alatt álló főgimnáziumban folyó hó 9-ikén néhány második gimnáziumba járó becsukva volt. Midőn magukra maradtak a bezárt fiuk, Khón Jenő izraeli, a falon függő Jézus legszentebb Szívének képét késével a vérző szíven keresztül szúrta, ezen szavakkal: „Hadd vérezzék jobban.“ Csak folyó hó 15-ikén tudott ki a gaztett és annak elkövetője, ki természetesen megkapta méltó büntetését, amennyiben az intézetből rögtön eltávolították és valószínűleg az ország összes középiskoláiból is kifogják zárni, amit meg is érdemelne. S ezt a fajt gyámolítja a mi kormányunk és ajándékozta meg kiváltóságokkal!

K. Gy

Végzetes tévedés. Bia, pestmegyei faluban balvégzetű szerencsétlenség történt a minap. Földi János kovácsmesternek husz éves fia megölte a vele egy házban lakó, mindegy hetven éves Truska Andás földmivest. Az öreg ember a szomszédba akart menni, hogy beteg rokonát meglátogassa, mikor azonban kinyitotta a pitvarajtót, kiugrott a fiatal Földi s minthogy azt hitte, hogy tolvajjal van dolga, a nála levő husággal holtra verte az öreg Truskát. A pestvidéki törvényszék megindította a vizsgálatot.

A koronázási fölvonulás. Az 1867-ik év januárius 8-án Simor János hercegprimás hat lovas kocsin vonult föl a koronázási templomba. 1896. jun. 8-án, az ezred-éves ünnepek során rendezendő fölvonulásban hír szerint Vaszary Kolos hercegprimás is hat lovas kocsin vész részt. Azok közül a püspökök közül, kik a koronázásnál segédkeztek, ma már csak Zalka János van életben, a ki a minap ünnepelte jubileumát. Császkza György kalocsai érsek 1867-ben a primási udvarnál volt s a koronázásnál is segédkezett.

Munkás zendülés. Aszékely vasutak építésénél alkalmazott horvát munkások, akik általában nagyon garázda módon viselkednek, e hét elején valóságos zendülésre vetemedtek Gyergyó-Szent-Miklóson. A munkások már régebb hangoztatják, hogy a vállalat ezerötszáz forintig megcsalta őket és e miatt Báthory mérnökön, a társaság megbízottján boszut fognak állani. A alispán elrendelte, hogy a munkások panaszát vizsgálják meg, de mielőtt ezen intézkedést végrehajtották volna, a munkások megtámadták Báthoryt a lakásán és követelték, hogy az ezerötszáz forintot fizesse ki nekik. Mindegy kétszáz ember állta körül a mérnök házat, csakányokkal és egyéb kötő szerszámokkal felfegyverkezve és hangoztatták, hogy a házból addig se be, se ki nem eresztenek senkit, a míg a mérnök nem teljesíti kérésüket. Ha pedig inkább türi a fogságot, sehogy fizessen, hozzátartozóival együtt felkoncolják. Báthory kénytelen volt engedni az erőszaknak és kifizette a munkásoknak az ezerötszáz forintot. A tömeg ekkor gunyos hahotával elvonult és meg sem állt a zsögödi munkástanyáig, ahol a pénzen megosztottak. Ezenközben a mérnök feljelentést tett a csendőrségnél, amely kivonult a zsögödi tanyára és ott a zendülők nagy részét letartóztatta.

Késelő legények. Lenecsés István és Arany Vadász János, székesfehérvári lakosok a mult pénteken éjjel a ráctemplom előtt találkoztak Skoda Jánossal, ki régi haragosuk. A legények köszöntötték Skodát, de mivel ez nem viszonzta köszöntésüket, szóváltásba eredtek, a minek az lön a vége, hogy Lenecsés János előrántotta bicskáját, s fejbe szurta Skodát. A rakoncátlan legények most a rendőrség börtönében várják büntetésüket.

Halott az utiládjában. Lyonban egy Piot nevű asszony egy utazoládát hozott a rendőrségre, a ládjában Badoit nevű embernek holtteste volt. Piot asszony, aki özvegy, elmondotta, hogy vasárnap meglátogatta őt Badoit, de egyszerre csak jött az asszony szeretője is. Badoit erre a ládába ugrott, s ott rejtőzött el. Piot asszony azután szeretőjével sétálni ment, s amikor másnap kinyitotta a ládát, ott találta Badoit holttestét, aki megfuladt.

Európa népessége. Az 1885—1895-iki évtizedben 29,922,800 emberrel szaporodott a lelkek száma Európában. Ebből a számból esik Oroszországra 12,510,800, Németországra 4,622,200 Ausztra-Magyarországra 3,502,200 Angolországra, 3,452,400, Törökországra 1,100,000, Franciaországra, melynek lakossága 1890. óta szakadatlanul fogy, az 1890-ig volt szaporodás miatt még mindig szaporodás, de csak 674,000 léleknyi esik.

Szerencsétlenség a jégen. Egy pócsmegyeri fiatal ember szomorú végéről értesít bennünket egy buzgó előfizetők. Az illető egy héttel ezelőtt át akart kelni a Duna jégén, mely megroppant alatta és levitte egész Sziget-Monostorig. Hasztalan kiabált segítségért, nem lehetett megmenteni. Veszedelemes útjában még pipára is gyújtott, miglen a szentendrei malmok közelében összezúzta a j.g. Még aznap partra került a holttest.

Dáridó után. Godács István hőmezővásárhelyi tanyai legény megunta a tanya egyhanguságát s egy könnyelmű percében ellopott szüleitől 20 forintot s be-

ment a városba mulatni. Két napig tartott a dáridó. Utána egy ócska pisztolyt, egy marék puskaport és golyót vett a fiu s haza ment meghalni. A szénatartóban lötte magát mellbe. A szülei nem gondolva rosszat be akartak tegnap reggel menni az ölba s szinte megőrültek mikor az ajtót belülről betámasztva találták: Haza jött a gyerek! mondta az apa. A gyerek haza is jött. Bementek hozzá, költögettek s csak mikor közel hajoltak hozzá, vették észre, hogy fehér ingét pirosra festette a vér és ujjai között görcsös merevedéssel szorítja a fegyvert.

A tél Afrikában. Mig Közép-Európában ez idő szerint meglehetősen enyhe a tél, sőt Olaszország déli részén a hőmérő higánya a napon egész a 28-ik fokig föl száll, addig oly időjárás uralkodik, Algirnak déli részén, hogy hihetetlen. Minden reggel ujnyi vastag jégkérget kapnak a vizek, az oroszlanok sörénye pedig zuzmarás lesz, hogy azt el sem lehet hinni.

Jóteköny csók. Horváth János debreceni építőmesternél a háziasszony névnapját ünnepelték, mikor az egyik szép asszony elé áll Kovács Mihály uram, a ki tekintélyes kereskedő, azzal a kérdéssel, hogy nem adna e neki egy csókot? „Szívesen, felelte a menyecske, de annak száz forint az ára a debreceni egyetem javára!” Kovácsnak még a százasnál is többet ért a szép asszony csokja, legalább azt bizonyítja a főispán átirata, a mit 105 forint kíséretében küldött át ma a püspökhöz, egy csók ára fejében az uj egyetem javára.

Megszökött szolgabíró. Niregyházáról vesszük azt a távirati tudósítást, hogy Vay Géza, a tiszalöki járás szolgabírója a minap eltűnt. Állítólag sok adóssága miatt Amerikába szökött. Az alispán Vay Gézát állásától felfüggesztette s országos körözésért elrendelte.

Kifurták a szemét. A napokban Cegléden a postahivatalban egy függő lámpát akartak elhelyezni s hogy megtudják, hogy a fűró áthatolt-e a gerendán, Sági nevű levélhordót küldték fel nézni a padlásra. A szerencsétlen ember épen akkor hajolt le, a mikor a fűró hegye hirtelen kijött a gerendából és a szemébe hatolt. Az egyik szemét valószínűleg elveszti.

Ittas kocsizók. Megrendítő halálos szerencsétlenség történt Hont-Vásárhelyen. Szilágyi Sándor gazdálkodó és felesége ittas állapotban ültek kocsira, hogy tanyájukra hajtassanak, de a megvadult lovak a kocsit fölborították és ugy Szilágyit, mint feleségét a koci agyonnyomta. Reggelre mindkettőt halva találták az országuton. A véletlen játéka, hogy Szilágyiné első férje is ugyanilyen halállal mult ki.

Magyarok Ceylon szigetén. Latinovits Géza és Szalay Imre országgyűlési képviselők vadász kirándulást rendeztek Ázsiába, Ceylon szigetére. Mint most írják, a vadász-társaság már megkezdte a vadászatot a Colombo, Ceylon sziget fővárosa közelében fekvő Mont Lovinio környékén. Az eredmény nagyon kedvező. Két nap alatt 96 különféle fajú madarat löttek. Február 1-jén a vadász-társaság a sziget belsejébe indult, ahol Condy a főhadiszállása. Onnét a Motole falu mellett levő tóra járnak ki vadászni. Colomboban csatlakozott a társasághoz Nákó gróf is, aki a föld körül tesz utat. A bátor vadászok egészségben vannak.

Uj állat. A londoni állatkertben pár nap óta egy eddig ismeretlen, kis afrikai antilopot mutogatnak. Szőre olajbogyó színű és az egész állat nem nagyobb egy közép nagyságu nyulnál. Tudományos neve: Oresoragus saltator. A kis antilopfaj a Fokföldön és Afrika keleti partjain él, husa nagyon jóízű, bőre erős, tartós; ugró képességre a zergékkel vetekedik.

Egyházi szerek, templomi zászlók és lobogók stb. bevásárlására ajánljuk **GAVORA JÓZSEF** egyházi szerek műintézetét Budapest váci-utca 17.

Egyházi szerek, műhímzések, miserubák, zászlók, kereszt-
úti- és oltárképek, csillárok, fehérneműek, kegytárgyak, képek és
könyvek beszerzésére ajánljuk **Szűts és Társa**, a bibornokérek és
Magyarország hercegprimásának udvari szállitót Budapest. —
Árjegyzékeiket kívánatra bérmentve küldik.

MI UJSÁG A NAGYVILÁGBAN

Ausztria. A napokban elhunyt Hohenlohe herceg főudvarmester helyébe, mint hirlík, Windischgrätz Alfréd herceg jön. Az erről szóló kinevezési okmányt az osztrák hivatalos lap legközelebb közzé teszi. Az üresedésben levő főudvarmesteri állást előbb Liechtenstein Rudolf herceg főlovászmesternek ajánlották fel, de nem fogadta el.

Németország. A berlini magyar egyesület április hó közepén ünneplő alapításának félszázados jubileumát. Az ünnepélyek közt lesz egy fényes hangverseny, a melyen a német főváros legelőkelőbb művészei működnek közre. Az egyesület elnöke Szögyén nagykövet megbízásából megleghangu levélben fölkérte Blaha Lujza asszonyt is közreműködésre. Blaháné ugyanebben az esztendőben tartja vidéki bucsukörutját s így nagyon el van foglalva, de ha csak teheti, elmegy Berlinbe s föllép a magyar egyesület hangversenyén.

Bulgária. Az angol kormány fölvetette Bulgária és Kelet-Rumélia egyesítésének kérdését, mert Ferdinánd fejedelmet Tirnovóban a kelet-ruméliai képviselők is fejedelemmé választották s mert már most arról van szó, hogy a szultán őt a hatalmak hozzájárulásával megerősítse. Az orosz kormány azt akarja, hogy a szultán a fejedelmet Kelet-Rumélia főkormányzójává nevezze ki. A kérdés érdekességét növeli az a körülmény, hogy a bolgárok megígérték, hogy az egyesítés esetében visszaadják Törökországnak a Tirdsáli kerületet és a rodopei kerületnek huszonegy faluját.

Oroszország. Kielec és Radom orosz kormányzóságokban 300 bűntársát fogták el az Orosz-Lengyelországban nem rég fölmerült rablóbandáknak. A letartóztatottak többnyire orgazdák, kik elrejtették maguknál a rablókat. Sok köztük a községi jegyző és előljáró. A vizsgálat keresztülvitelével a városi főügyészt bízták meg.

Francia- és Angolország. E két ország között oly egyezés jött létre, amely szerint a kiadatni kért büntetéseket a letartóztatás országában is ki lehessen hallgatni, ha betegségük miatt a kiadatás lehetetlenné válnék. Meglehet, hogy az új egyezményt először a Herz Kornéliusz, a panama hős esetében fogják alkalmazni.

HITBUZGALMI ROVAT.

Kortonai sz. Margit.

Február 22.

Közép Olaszországban, Laviano helységben született a 13-ik században.

Jámbor szülei kis korában gondosan nevelték, minden illetlenségtől óva óvták.

Margitot szép külsővel áldotta meg az Ur Isten. E szép külső azonban veszélyessé lett reá nézve, sőt valóban vesztére is vált.

Margit észre vette, hogy kedvelik őt. Tetselegni kezdett önmagának. A hízolgóktól nem óvakodott. Édes anyja eleget intette. Aggódott érte éjjel nappal.

„Édes leányom, mondogatta neki: Jézus Krisztus sz. nevére kérek, ne gyönyörködjél tested szépségében, hiszen csak egy betegség, vagy egyéb baleset még fiatal korodban elrutíthat. A testi szépséget az élet gondjai s a vénység elhervasztják, a halál pedig azt teljesen tönkre teszi. Arra legyen gondod, hogy szived, lelked szépségét a gonosz világ incselkedésétől és a hiuság szeplőitől tisztán megőrizzed.“

Margit a cifrább ruhát leveté, egyszerűbbet öltött magára, kezdett jobban örködni a mézes beszédüektől.

Fájdalom azonban, Margit édes anyját elragadta a halál. Édes atya éber szemmel örködött ugyan leányára, de neki másfelé, a házon kívül is voltak dolgai, amelyek miatt Margitot nem egyszer magára kellett hagyni.

Margitot a csapodár fiatalság csakhamar körülrajongta. Margitnak ez tetszett. A tisztátalan érzelmek napról-napra erősbödtek szívében.

A Monte Pulcianói gazdag nemes fia kereste fel leggyakrabban. A 15 éves Margit pedig őt mindenkor szívesen látta.

Egy alkalommal azután, mikor édes atya a napi munkától elfáradva, éjjel mélyen elaludt: ez ifju — Margitot a házból kicsalta, magával vitte és házában elrejtette.

Az apa reggel Margitot szobájában, sőt az egész házban sehol se találta. Rosszat sejtett. Gyanuba mást nem fogott, mint épp azt a gazdag ifjut, akit mindenki, mint erkölcselent ismert.

Fel is kereste házát. Az ifju szabadon engedte neki átkutatni az egész házat: de az apa hiába kutatott; leányát meg nem találta. Szomoruan, csalódva tért vissza házába.

Margit elő nem került. Eltűnt, mintha nem is létezett volna.

Az apa folyton könyörgött leányáért a jó Istenhez.

Margit a bűnös ifjuval élt, míg csak kilenc év múlva az ifju halála a tilos, piszkos viszonyt meg nem szüntette.

Az ifju több napra eltávozott, hogy ügyeit végezze. A kitűzött időre azonban vissza nem tért. Margit aggódva számlálta már a perceket, de a büntárs csak nem jött. Megérkezett végre a magával vitt kutya. A kutya igen nyugtalanul futkosott hol Margithoz, hol kifelé. Margit ruháit is rángatta, mintegy hívta a házból ki. Margit elindult az eb folyton előtte szaladt, míg nem egy gödörnél megállt és ott kaparni kezdett. Margit segít az ebnek, a földet elhányja és maga előtt látja büntársának már rothadó testét.

Az ifjut ugyanis utközben megtámadták, agyon ütötték és ott elföldelték.

Margit elborzad. A félelemtől remeg. „Oh szerencsétlen, hol van a lelked!?“ kiált fel végre.

Margit lelkében mélyen megrendülve tért vissza a házba. Emlékezetébe visszaidézte eddigi multját, gyermekségét, szerető gondos anyját, aggódó intéseit, csapodár életét... mikép hagyta el az atyai házat, mikép tette tönkre az emberek előtt becsületét, mikép rohant a kárhozat utján. Akiért pedig ezt tette, az már nincs többé, azt már a férgek emésztik, az már rothad, lelke pedig hol vagyon?

Mi lesz belőlem? Sóhajtott magában. Nem izlett neki az étel. Nyugalmat sehol nem talált Cselédjének ruháját ölté magára, a templomba ment és ott a földre borult. Zokogva siratta bűneit, Botrányos élteért pedig a jelenlevőktől s az összes hivektől térdenállva bocsánatért esedezett.

Azután édes atyjához ment Lavianóba, magával vitte a Montepulcianóban született gyermekét is. Édes atyjától is térdenállva kért bocsánatot. Az édes atya megengesztelődött, de a felesége, Margit mostohája, hallani sem akart róla, hogy Margit az atyai házba visszatérjen.

Margit a ház mellett levő kis kertbe vonult egy fa alá leült és keservesen sirt. Hová menjen? A bűne helyére borzadva gondolt vissza; az atyjai háztól elüzték.

A gonosz lélek arra biztatta, hogy menjen a világba, vesse magát oda a világnak, hiszen még egészséges is, szép is; élvezze tovább az örömeiket. Margit azonban undorral vetette ki elméjéből e bűnös gondolatokat. „Soha többé, soha többé!“

Kortona városába távozott. Szent Ferenc III. rendjébe kívánt lépni mint bűnbánó vezeklő.

Kortonában két istenfélő asszony magához fogadta Margitot. Margit a legszegényesebben rongyokba öltözve járt. Sokat böjtölt, virrasztott,

imádkozott és siratta bűnös életét. Naponkint csak kenyeret evett, pusztá deszkán vagy földön aludt.

Három évi vezeklés után felvétetett sz. Ferenc III. rendjébe. Nyolc napon át naponkint gyónt. Általános gyónást végzett. Mindent a legapróbb részletig töredelmes bánattal bevallott. Majd kötelet vetett a nyakára és úgy áldozott.

A jó Isten, aki a megtérő bűnösnek örömet megbocsát, megbocsátott Margitnak is. Ezt tudtára is adta a szent áldozás után, amikor Margitot lelki elragadtatásra méltatta.

„Oh végnélküli édesség! Oh minden gyönyörűséggel teljes ígék, midőn engem leányának nevezett az Údvözítő“ mondá az elragadtatás után.

Margit valóban megtért. Testével, amely annyit vétkezett, igen szigoruan bánt. Sokat elmélkedett különösen Krisztus Urunk szenvedéseiről. A keresztet mint bűnbánó Magdolna Krisztus Urunk lábait könnyeivel áztatta.

Az oltári szentséghez gyakran járult. A sz. áldozások előtt, az ő méltatlan bűnös voltát átérve, remegett a félelemtől.

Igen tisztelte a bold. szüzet. Naponkint sokszor elmondá az angyali üdvözetet. Ünnepeit különös áhitattal ülte meg.

Tisztelte még sz. Mihály főangyalt, ker. sz. Jánost, sz. Pétert és sz. Pált, sz. János apostolt, Assisi sz. Ferencet, Mária Magdolnát.

Koldulásból és keze munkája után élt. Amit összekoldulgatott; abból a szegényeknek is juttatott. Szerette a szegényeket Krisztusra való tekintetből.

Bármint is küzdött teste ellen, az a nagy szigorúság ellenére is lázongott. A gonosz lélek is gyötörte, majd a gyönyörűség érzetét ébresztgeté benne, vissza idézte emlékezetébe bűnös életét, majd bűneit állitá eléje, hogy kétségbe ejtse.

Rettenetes lelki harcot kellett Margitnak elszenvednie. Margit ilyenkor a kereszthez s az oltári szentségben jelenlevő Ur Jézushoz menekült.

Az emberek is sokszor bántalmazták. Bűnös életét gyakran szemére lobbantották, csak mint becsületét vesztett hivány személylyel bántak.

Margit minden bántalmat békével tűrt. Örömet feláldozta azt bűneiért.

Fia, akit az a két katonai jámbor nő Arezóban felneveltetett, idővel kolostorba lépett és ott szentül élt.

Mert élete utolsó idejében egész haláláig nagy fájdalmat érzett. Azonban jajszó nélkül tűrt.

Margit halálára készült. Az Oltáriszentséget gyakran magához vette. Három héten át halála előtt csak az Oltáriszentséggel táplálkozott. Érez-

vén élete végét, még egyszer megáldozott, felvette az utolsó kenetet. Másnap reggel 1297 február 22-én 50 éves korában az Ur Istennek kiengesztelődve, csendesesen meghalt. 24 éves korától 26 éven át vezeklett kemény szigorúsággal büneiért.

Két ut vezet a menyországba: az ártatlanság és a bűnbánat útja. Margit a bűnbánat útján jutott el a jó Istenhez.

Boldog, aki legalább ez uton a bűnbánat útján halad.

Sajnos, az emberek nagy része sem az ártatlanság, sem a bűnbánat útját nem ismeri.

Az ártatlan életet megcsodálják ugyan, de hogy ők is ártatlanul éljenek, arra gyengéknek vélik magokat.

A bűnbánattól fáznak, azért azt megvetik, ócsárolják — kétségkívül, hogy akár ártatlan akár bűnbánó életet élhessünk, ahhoz az Ur Isten malasztjára, folytonos segítségére van szükség. E sz. malasztot az anyaszentegyház malaszt eszközeivel, a szentségekkel nyerhetjük meg.

Ne vessük meg e malaszt eszközöket! Gyónjunk gyakrabban és áldozunk!

Hajadonok! Vigyázzatok! A hizelgő csábítók titeket is körül vesznek. Mézes mázos, édesebbnél édesebb szavakkal hizelkednek. A szép szó nektek tetszik. Édes szüleid intenek, ti rájok ezért haragusztok. Csábítóitokkal édes szüeteitek tudtán kívül titokban jöttök össze. . . A tisztaság erénye hervad, fonnyad, végre tönkre megy. Ti bántódtok ekkor, de már késő. A tisztaságnak a szüzi tisztaságnak vége.

Tisztaság, tisztaság, ragyogó szép kedves erény! „Oh mely szép a tiszta nemzetség fényességben! kiült fel a bölcs, mert halhatatlan annak emlékezete, mivel mind az Istennél, mind az embereknél ismeretes. Mikor jelen vagyon követik őt; és kívánják, mikor eltávozik és koronázottan örökké diadalmaskodik, a fertőztellen viadalk jutalmát megnyervén. (Bölcsesség könyve. 4 r. 1—2 vers)

A mi a hajadont, hajadonná teszi, az a szüzi tisztaság. Ha ez a szüzi tisztaság elenyészik; a szüzi koszorúnak is vége.

Undok, förtelmes bűn, gyalázat, ha valaki hajadon korában ezt a szüzi koszorút elveti magától.

Egy sz. Ágnes, sz. Ágota, sz. Luca meghalni kívántak inkább, semhogy szüzi tisztaságukat bemocskolják.

Szent János, a szüzi tiszta apostol írja:

„És láték és ime egy Bárány áll a Sion hegyén és vele 144 ezren, homlokaikon írva levén az ő neve, és Atyja neve.“

„És mintegy új éneket énekeltek a királyi

szék előtt és a négy élő lény és a vének előtt és senki nem zenghetette azt az éneket, hanem csak a 144 ezren, kik megváltattak a földről.“

„Ezek azok, kik asszonyokkal magokat meg nem fertőztették, mert szüzek.

Ezek kísérik a Bárányt, akárhová megyen.“

Ezek váltattak meg az emberek közül első zengéül Istennek és a Bárányak és szájokban hazudság nem találtatott, mert szenny nélkül vannak az Isten királyi széke előtt.“ (Jel. 14. 1—4.)

Kétségkívül a tiszta lelkek sokkal becsesebbek Isten előtt, mint a tisztátalanok. Akartok kedvében járni Istennek?

Őrizzétek szívetek szüzi tisztaságát.

Ne mondjátok: Irgalmas az Isten, megcsinatom majd még bűneimet és Isten megbocsát.

Margit büntársa lehet, hogy szintén így gondolkozott. De mi történt vele?

Meghalt mielőtt bűnbánatot tarthatott volna. Szerződést kötöttetek-e a halállal, hogy oly annyira biztosnak érzitek magatokat, hogy oly bizonyosra veszitek megtéréseteket?

„Nem tudjátok sem a napot, sem az órát“, mondja az Ur Jézus.

Készen legyetek azért minden percben a halálra.

Egy valaki a mondója: Nevelj tiszta lelket és szenteket neveltél.

Szülők sokat aggódtok gyermekeitekről. Azon buslakodtok, miféle házasságot kötnek majd azok. Mennyi lesz a hozomány? ez a fő, e szerint becsületek azt, akihez gyermeketeket adni akartjátok; — a többi — az mellékes, a vallásosság, az erkölcsi élet. . . Ez ugyan nem aggaszt.

Nem becsületek sokra a vallásosságot, az erkölcsösséget, főleg a tisztaságot, gyermeketek jövő házas társában, nem becsületek azt saját gyermeketekben se.

Azért nem törődtek se legény fiatalokkal, se hajadon lányokkal.

Fiatok éjjel a korcsmában, fonóban lányos házaknál tölti idejét, ti pedig azt egészen helyén valónak ítéletek, mert ti se tettetek máskép. Hogy rosszul van ez így annak megítélésére nincs érzéketek, mint a vaknak nincs érzéke a színek iránt, a süketnek a hangok iránt.

Lányotok ott dévajkodik éjjel 11—1 óráig, sőt talán hajnalig is, majd ezzel, majd azzal a legénnyel, ti pedig nyugodtan alusztok, lányotokkal édes keveset törődtek. Meg se ütköztek rajta, sőt büszkék vagytok rá, ha lányotok után szinte bolondul a legénység.

Hej apák anyák, nincs helyén az eszetek, nem tiszta a szívetek, de a lányotoké se!

Veszedelme a tisztaságnak a táncmulatság is. Méreg az. Mennyi tisztaság-ellenességet kö-

vetnek ott el az öltözettel, az érintkezéssel, illétésekkel, a beszédekkel. A gondolat pedig meg a kívánság csupa illetlen dolgokkal foglalkozik.

És ti szülők, gyermekeiteket ide, a tisztaság vesztő helyére engeditek, sőt külditek vezetőket... kemény ítélet vár reátok!

Szent Margit a bűnbánat példája könyörög a hajadonokért, hogy tisztán örizzék meg lelküket, szívüket.

KÖNYVES-POLC.

Leszállított áru könyvek. A következő értékes művek rendkívüli *leszállított* áron kaphatók szerkesztőségünkben:

1. „*Magyarország Helységnévtárának legújabb javított és bővített kiadása.*“ Két kötet 12 frt helyett nálunk csak 3 frt az első kiadás tulajdonosaink 1 frt.

2. „*Szellemi kincstár.*“ bibliai adatok és példakövek, egyházi atyák s az ó-kor bölcseinek munkáiból, történelmi adatokból, hazai és külföldi írók műveiből összeállítva. Öt kötet 30 frt helyett nálunk 15 frt.

3. „*A keresztény ifjúság könyve*“ írta Flavigni grófné, fordította Czirer-Cseh Stefánia. Megmagyarázza az egyház szertartásait, ünnepeinek jelentőségét, rövid hit és erkölcs tanal. Ára fizve 1 frt helyett nálunk 50 kr., bőrkötésben aranymetszettel 2 frt helyett nálunk 1 frt.

4. „*Gyászhangok*“ temetkezések s halottasmisékre ára 60 kr. helyett nálunk 30 kr.

5. „*Szentelek követése*“ dr. Bellesheim Alfonz nyomán szerkesztette Kubányi Béla minden napra a szent élete kapcsán üdvös olvasmánnyal és elmélkedéssel, ára 4 frt helyett nálunk 2 frt, diszkötésben 5 frt helyett 3 frt.

6. „*Májusi virágok*“ imakönyv, németből fordította Herbst József, ára fizve frt 1.20 helyett nálunk 60 kr., vászonba kötve frt 1.60 helyett nálunk 1 frt, aranykötésben frt 2.40 helyett nálunk frt 1.40.

7. „*Miért szerettem én a katolikus egyházat*“ írta s gyermekeinek végrendeletképen hagyta egy protestáns pap. Ára 40 kr. helyett nálunk 20 kr.

8. „*Családi élet búban és örömben*“ Kist Lipót után németből többek közreműködésével fordította V. Szathmáry Géza, ára 5 frt helyett nálunk 2 frt 50 kr., diszkötésben 6 frt helyett nálunk 3 frt.

9. „*A ker. anyaszentegyház közönséges ájtatossági gyakorlatai.*“ Imák és énekek; 9 iv fizve 20 kr. helyett nálunk 10 kr., kötve 40 kr. helyett nálunk 20 kr.

10. „*Arany könyvecske*“ az alázatosság útján az örök életre vezető kalauz, a pécsi püspök jóváhagyásával ára 20 kr. helyett nálunk 10 kr. diszkötésben 1 frt helyett 60 kr.

11. „*Szent elmélkedések kézikönyve*“ olaszból fordította dr. Gyarmathy J., ára 3 frt helyett nálunk 1 frt 50 kr., diszkötésben 4 frt helyett 2 frt.

MAI KÉPÜNKHÖZ.

A katolikus közélet jeleseinek egyik kiváló tagját, Schiffer Ferencet mutatjuk be ezúttal az olvasónak.

Ismeri őt mindenki, tiszteli, becsüli őt szegény és gazdag egyaránt, mert ama kevesek közé tartozik, akik a keresztény magyar társadalomban példás hivatást töltenek be.

Schiffer Ferenc Pozsonyban született, hamar árv ságra jutván, örszorgalmára volt utalva. Legnagyobb törekvéssel végezte iskolai tanulmányait. 1869-ben pappá szentelték és miséridi kaplán lett, majd Ó-Budára került hasonló minőségben. Midőn a nagyemlékű Szabóky Adolf haldoklott, a hercegprímás Schiffer Ferencet nevezte ki a nagybíró budapesti kath. legényegylet elnökévé.

1880 óta vezető elnöke a legényegyletnek, amely méltóbb vezetőt nem üdvözölhetett volna soha.

Az egylet virágzása, híreinek terjedése, tagjainak folytonos emelkedése legfényesebben igazolja, hogy Schiffer lelke leng az eget ügyei fölött.

Örömmel üdvözölheti mindenki a katolikus legényegylet érdemes elnökét, midőn sikerült arcképét látja.

A szerkesztőség üzenetel

H. J. Kricsfalva. Azon urak ellen aláírás hamisítása és család elkövetése miatt első sorban meg kell tenni a bűnvádi feljelentést a törvényszéknél. Ha itt nem érhetünk el eredményt, akkor keresetet kell indítani ellenük az illető kir. járásbírósnál. Mindkét esetben úgy kell előadni az ügyet, amint a levélben megírva volt. Ha lehet interpelláltatni is fogunk ez ügyben. — **Ifj. A. János Siófok.** Az ügy elbírálása előtt látnom kellene az eredeti szerződést. S ha abból az tűnnék ki, hogy állításai igazak, akkor meg kellene indítani a pert az ottani kir. törvényszéknél, ezt azonban csakis egy ottani ügyvéd — teheti. **Kr. G. Mellek.** A nehezelt végzet meg kell föllebbezni a pénzügyminiszterhez. — **Cs. P. Uj-Kigyós.** Ha birtoka tiszta, betáblázásra kaphat körülbelül olyan föltételek mellett. — **T. R. C. T.** Pénzt csak első helyre való betáblázásra adnak. De 3 holdra 400—500 forintot nem kap ám. A becsértéknek feléig csak. Az eljárási költségeket mindig az adós fizeti soha se a bitelező. Ha birtokivét beküldi, utána nézhetünk a kölcsönnek. A néppárti biztosító társulat nincsen. Legmegbízhatóbb az első magyar. — **M. S. Ókanizsa.** Régen elfogytak, még pedig annyira, hogy nekünk magunknak sincs meg. — **Kolozs-Néma.** Májlyik számban is jelent meg a kérdéses hír? Majd aztán felelünk. — **Richter Antal Jász-kerekegyháza és Péter József Nógrád-Verőce.** Lapjuk visszajött e jelzéssel: „ismeretlen.“ Mindkettőjüknek egész mult esztendőben járt a lap s akkor még nem voltak ismeretlenek. Világos tehát, hogy rosszakarattal és lelkiismeretlenséggel állunk szemben. Meg is tettük mind a két hivatal ellen az igazgatóságnál a följelentést. Hisszük, hogy hasonló dologtól elmegy a t. urak kedve mindenkorra. — **M. Homok-Bödöge.** A kiszagzák hiteitétetésénél. — **K. J. Sátoralja-Ujhely.** Névtelen leveleket nem adhatunk. — **K. M. Szeged, Alsó-Tanya.** Szerdai számunkban hoztuk. — **B. M. Lébény.** Tiszta birtokra csakis gazdák földhitelintézeténél. — **Egy jó hazafi.** Ki adjuk, ki, de tessék ám saját nevet is hozzá csatolni s nekünk megírni lakásával együtt, hogy előbb utánna nézhessünk s ha füllent törvény elé állíthassuk. A becsületes ember, amit kimond, azért jót is áll s a nevet is ki meri írni. Ugy ám jó hazafi ur. Köser-üdvözet! — **O. F. Gyöngyös-Tarján.** Kölcsönt csak a kiszagzák földhitelintézeténél kaphat, ha a föld tehermentes és nevükön van.

Közgazdaság.

Krónika. Állandóan szép napos idő ragyog Magyarország felett, éjjel gyenge fagy mutatkozik. A piacon búzát mérsékelten kínáltak, a kereslet igen lanya volt. Elkelt 30.000 mmázsa 5 krral olcsóbb áron. Rozs és zab szinte olcsóbb lett néhány krajcárral. — Az osztrák vasuti minisztérium költségvetését most állapították meg, amely végeredményében nem változott, csupán 600.000 frt átmeneti kiadási többletet mutat fel. — Mozgalom indult meg a fővárosi kis-iparosság körében, hitelügyüknek szervezése érdekében s a bizottság e hó 23-ára nagygyűlést hívott egybe, ahol tárgyalni fogják a miniszterhez intézendő emlékirat szövegét és megválasztják az azt átadó küldöttséget. — A szerb sertések francia országai szállítás közben már fele uton mind eldöglenek, úgy, hogy a tengerbe kell az állati hullákat dobálni; a kereskedőknek óriási káraik vannak; a királyhoz fognak fordulni, hogy az osztrák-magyar piacok fogadják be a szerb sertéseket. — Ausztráliában a nagy szárazság következtében a termékek rendkívül rosszul ütöttek ki. — Duna jege folytán a román gabnapiac pang. Nagy baj Romániának, hogy a kanyargó Dunán nem bírja nyakunkra hozni vámentes búzáját.

Budapesti piac.

Gabnanemek (minőségi súly szerint.) *Búza:* bánági 7.00—7.25 Tiszavidéki: 6.95—7.30. Pestvidéki: 6.90—7.25 Fehérmegyei: 6.90—7.25. Bácskai: 7.00—7.30. *Rozs.* 6.45—6.50. *Arpa:* takarmány 4.90—5.10. égetni való: 5.40—6.20; sörfőzdei 6.40—7.80. *Zab:* 06.00—06.40. *Kukoricza:* bánági 0.00—0.00; másnemű: 4.10—4.25. *Köles:* 5.30—5.60.

Liszt. (métermázsánként számítva) Nullás: 12.30; egyes: 11.90; kettős: 11.20; hármas: 10.80; négyes:

9.90; ötös: 9.40; hatos: 9.10; hetes: 7.90; nyolczas: 5.40; F. számu: 3.80; G. számú: 3.90.

Növénytermények. (mmkint sz.) *Mák:* kék 18.00—20.00 frt *Burgonya:* rózsa 0.00—2.50 frt; sárga 0.00—2.40 frt.

Vető és olaj magvak. (métermázsánként számítva) *Vörös lóhere:* nagyszemű 28.00—38.00 frt. *Luczerna:* 35.00—45.00. *Baltacim* 10.00—10.50 frt. *Tavaszi búkköny:* 05.50—06.00 frt. *Muharmag* 5.25—5.00 frt. *Repce.* Káposzta repce: 08.75—09.50 frt. *Lenmag* 08.75—09.25 frt. *Kendermag* 09.00—09.25 frt.

Hüvelyesek. *Bab:* fehér nagy szemű: 08.00—08.50 frt; törpe: 08.50—09.00; gömbölvű: 08.00—08.50; tarka 5.00—00.00. *Lencse:* 08.00—13.00; *Borsó:* 08.50—09.50; hámozott 00.00—13.00.

Takarmányok. (métermázsánként számítva) *Széna:* réti széna 2.00—3.00 frt; *Muhar:* 2.00—2.80; *Salma:* alom 1.20—1.40; *Zsup:* 1.60—1.80.

Állati termények. *Tojás:* 33—37 darab: meszes 40—42 darab 1 frtjával. *Méz:* csurgatott 26.00—30.00 frt. *Vaj:* I-es rendű 0.80—1.60 frt; II-od rendű 0.60—1.10 frt; főzésre 0.70—1.65 frt mmkint. *Salonna:* magyar elsőrendű 46.00—48.00; városi 45.00—49.00; füstölt 56.00—57.00 frt mmkint.

Baromvásár. Felhajtás: 114 darab gazdasági ökör: 170 drb fejős tehén. Árak: Elsőrendű jármos ökör 000—090 frtig; közepminőségű 000—000 frtig. *Fejős tehén,* tarka kevert 70.—130 frtig; fehér szőrű magyar 00.—080 frtig; bonyhádi 165—170 frtig. *Sertés:* Magyar válogatott 320—380 kgros nehéz 00—00 kr; 280—300 kgros nehéz 00—00 kr; szerb 00—00 kr. kgromkiat A részvényzállásokban 0000 drb sertés volt elhelyezve. *Juh:* Felhajtás 4725 drb. Árak: Jobb minőségű 12.00—14.00 frt páronként. Kiverési juhok 08.00—11.00 frt páronként és 14—16 kr élősulyra számítva kilónként.

A szerkesztésért felelős: **Lepsényi Miklós.**

A „Szent Gellért“ könyvnyomda

elvállal mindennemű megrendelést, egyházi, községi és magán jellegű **nyomtatványokat**, és szállítja azokat a legrövidebb idő alatt, s legjutányosabb árakon; erős, jó papírt ad s tetszetős, csinos kiállításra nagy súlyt fektet.

Tisztelettel kérjük a főt. Plebános urakat, a községi elöljárókat, a különféle egyetek tagjait s minden katolikust, hogy nyomdai megrendeléseiket ezentúl ne zsidó vagy szintelen nyomdában eszközöljék, hanem keressék meg a „Szt-Gellért“ katolikus könyvnyomdát, mely mindenkor rendelkezésükre áll s így támogassák a kath. ügyet. Fogjunk össze valamennyien, akkor boldogulunk.

Könyvnyomdánk mint a katolikus érdekek megrendíthetlen támogatója, büszkeségét helyezi abba, ha az igényeket minden tekintetben kielégítheti s a megrendelőktől csak dicséretet arathat.

Budapest, 1896. Práter-utca 44.

Tisztelettel

a „Szent-Gellért“ könyvnyomda.

<p>Apró hirdetések egyszeri közlése szavanként 2 krral fizetendő. Vastagon szedett betűk kétszeresen számítatnak. Címmel feladottak után 30 kr. bélyeg is fizetendő.</p> <p>Cím alatt a hirdető neve, város vagy utca megnevezése s a post-restante szó értendő.</p>	<h1 style="margin: 0;">HIRDETÉSEK</h1> <p style="margin: 0;">felvételnek lapunk kiadóhivatalában</p> <p style="margin: 0;">Budapest, Práter-utca 44.</p>	<p>Allandó hirdetések petit soronként 6 kr. s nonparellsor 10 krral számítatnak. A közlési díj készpénz vagy levélbélyegekből előzetesen melléklendő.</p> <p>Levélbeli felvilágosítás csak a hirdetés és válaszbélyeg beküldése mellett adatik</p>
--	--	--

Lourdesi víz
 a csodaforrásból eredeti literes palackokban kapható — egyedül —

Stampfl Gusztávnál,
 Budapest, VIII., Gólya-utca 28. sz.
 Ára bérmentve, csomagolással 2 frt 10 kr.

Kivonatok,
 a rum, törköly, finom likőrök és minden szeszes ital hideg uton való készítéséhez ajánl **WATTERICH A.** Budapest, dohány-u. 5.
 (Alapítvány 1869.)

Arlap és kezelési könyv ingyen
 Cikkek a borkészítéshez.

A „Szt. Antal“ jegyü
 világhírű és közkedveltségnek örvendő kas a árjegyzéke megkésztült, és bárkinek, ki egy levelező-lapon kéri ingyen küldöm.

Becsületes polákok és iparosok kik gyűjtéssel akar nak foglalkozni nagy tiszteletdíjakat és értékes ajándékokat kapnak.

Üzleteket csak becsületes emberekkel és a lok és megívánom hogy mindenkéi bizalommal forduljon hozzám. **Sohr József,** a Szt. Antal kasza főelárúsi ója. Somogy-Szill.

Specialista a sárvkötőkben

Cs. és kir. osztrák-magyar és belga kir. szabadalom!

Kitűntetett Brüsszel 1893-ban aranyérem és díszokmányokkal.

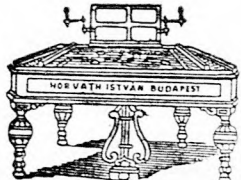
KELETI-féle sárvkötő
 orvosi tekintélyek véleménye szerint a legközelebb ezen nemben, nem csuszik, nem gyakorol kellemetlen nyomást és előváltja az egészszerű szerkezetnél fogva az eddigi sárvkötők hiányait.

KELETI-féle sárvkötő
 idomítható pelettával, szarvashörvedővel és biztonsági övvel. Árak: egyoldalu 6-8 frt. kétoldalu 12-16 frt. Gyáramban készülnek ezenkívül műanyag műkezek, egyenes-tartók járó és nyújtó gépek, Hessing-féle rendszer szerint.

Rendeléseket pontosan eszközöl.

KELETI J.
 Kötszersz és orvosszébeszi műszerész.
 Főútlel és sárvkötészeti műhely:
 Budapest, IV. k. Koronahéreg-utca 17. Sebészeti műszergyár:
 Rostely-utca (Károly-laktanya) 15. Képes árjegyzék ingyen s bérmentve.

WEIS FERENCZ
 műkertész,
 ajánlja olcsó ár mellett saját termelésű valódi kerti **vetemény- és virág-magvait.**
 Ugozsám — Farkasfalván.

Czimbalom,
 begedü, fuvola, ezitera, intona, ariston, harmonika és mindenféle mechanikai zeneművek, zongora, stb. hangszerek és azok kellekeiről árjegyzéket küldök — Kiadásomban megjelentek: Czimbalom-iskola, írta: Kullifay I. főhercegi zenetanár. Tartalmaz 94 dalt és számos Etüdöt, ára 3 frt 50 kr. Czimbalomok folyó-íata szerkeszti Keszermáry Árpád. 11. kötetes egy évre 4 frt 80 kr. Megjelenik 14 napban egyszer, 4-6 darabbal. — Magyar üllinkó-iskola. Ára 1 frt. — Mindennemű hangszerek javíttatnak.

HORVATH ISTVÁN,
 6 os. és kir. fensége József főherceg udvari szállítója. Budapest, Erzsébet-körút 2. és Kerepesi-ut 46. szám.

Magyar Néplap
 most már
22.000
 példányban

Jelenik meg és e mellett a **legolcsóbb és a legelterjedtebb** heti lap.

CSODA-CSEPPEK
 gyomor-gyengesség, étvágytalanság, gyomor-puffadás, székrekedés, gyomorszorítás és fájás, gyomorrontás, csömörlet, szédülés, sárgaság, lép-és májbetegség aranyer ellen. Ára egy üvegnek 40 kr.

ZSÁLECZ ISTVÁN
 Köröshegyen (Somogy megye.)
 Főraktár: Budapest **Török József** gyógyszer-tárában Knyas-utca 12. — Haláiratok mellékeltek. A küldés portómentes, ha az összeg és 30 kr. postadíj előre beküldik; utánvétellel a küldés dragább.

CSODA-KENET
 csusz és minden hűlés rándulás vagy erőltetésből eredt in- és csontfájdalmak, úgy fogfájás ellen kitűnő hatása. Ára egy üvegnek 40 kr.

Kapható a feltalálónál
gyógyszerésznél.
 Köröshegyen (Somogy megye.)
 Főraktár: Budapest **Török József** gyógyszer-tárában Knyas-utca 12. — Haláiratok mellékeltek. A küldés portómentes, ha az összeg és 30 kr. postadíj előre beküldik; utánvétellel a küldés dragább.

Kathreiner-féle
KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉ
 mint **Vegyülék a babbkávéhoz**
 az **egyedül egészséges**
kávétal.

„Magyar Néplap“

elárusítás végett minden vidéki dohány-tőzsdének megküldetik, ha egy levelező-lapon eziránt kiadóhivatalunk megkerestetik

(Tisztelettel kerjük t. elvba átainkat is lapunk szétküldése körül közreműködni olyformán, hogy városunkban ily tőzsdéket szerezni s a ezimel kiadóhivatalunkkal közölni sziveskedjenek.)